

**Totxos CAM Nou Barris - Collbató.
Mal pas (6a, 85 m)**

Primera ascensió:
I. Ribas i J. Moragas

Material:
14 cintes.

La Mal Pas s'inicia just a la dreta del [Somni de Primavera](#) creuant-se després més amunt; i com aquesta, comparteix característiques i filosofia: equipament esportiu, nul compromís i exposició molt baixa. No obstant, el darrer llarg de la Mal Pas és potser el més interessant de totes les vies del sector, amb una primera part de col·locació montserratina que dona pas a una secció més física, que ens demanarà pila per poder-ne sortir airosos. En resum, via sense cap pretensió per quan tenim molt poc temps o per quan el temps està complicat.

- Via: Mal pas
- Zona: Montserrat – Collbató – Totxos CAM Nou Barris
- Dificultat: 6a (D+)
- Llargària: 85 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Totalment equipada amb parabolts
- Material: 14 cintes exprés.
- Orientació: Sud

Aproximació:

Un cop a Collbató hem d'anar fins al carrer dels Graus. Aparquem al final del carrer, al costat d'una pista cimentada que ens mena a un dipòsit d'aigua. Al final de la pista cimentada surt un camí a mà esquerra. El seguim fins creuar un torrent sec. Un cop a l'altra banda del torrent veurem les nostres vies al fons. Hi arribem per un corriol més o menys evident.

L1(V+)

La via s'inicia a la dreta de la Somni de Primavera, just per la part més vertical del ressalt. Els primers metres són un petit mur vertical on anirem trobant forats i haurem de col·locar-nos bé. Sortint de la part més vertical superarem un darrer ressalt amb roca un xic dubtosa. Un cop passat la dificultat minva de cop. Trobem una primera reunió, però val la pena seguir fins la següent, ja que la resta de la tirada és una rampa sense dificultat i si posem una cinta llarga a la reunió no hi hauran problemes de fregament. 50 metres.

L2(6a)

Anem caminant cap a l'esquerra i descendim uns metres fins una nova reunió al peu d'un altre mur vertical, de característiques molt semblants al de l'inici del llarg anterior. Després d'uns primers passos més fins haurem de començar a anar en tendència a la dreta fins situar-nos davant un nou mur, ara una mica inclinat. Per pujar-hi haurem de cercar la millor posició pels peus donat que les preses per aquest són un xic escadusseres. Un cop sobre la placa anirem flanquejant cap a la dreta per sota el desplom, per acabar d'evitar-lo sortint pel fil de l'esperó. El moviment és atlètic, però trobarem un forat boníssim per la ma dreta a l'altre costat de l'esperó que ens facilita molt les coses. Continuem fins una reunió intermitja. Ara només resta un darrer tram, vertical i amb presa generosa.

Descens:

Rapelant la via.

El que més m'ha agradat:

- Segona tirada mantinguda i variada
- Assegurada per no patir gens.
- Possibilitat de fer el segon llarg de les vies veïnes... Tindrem la sensació d'haver escalat quelcom més.
- Ideal per dies freds o molt ventosos.